

РЕШЕНИЕ

№ 25138

гр. София, 28.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 09.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **5189** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ), ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор чрез пълномощник юрк. В. против предписание по раздел V, т. 2.1 на Констативен протокол № 01-01-94/10.04.2024 г. от проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатация, издадено от инспектори в РО НЯСС „Югозападна България“ Офис Б. на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор. Изложени са доводи за незаконосъобразност, поради допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Наличието на отменителното основание по чл. 146, т. 3 от АПК се обосновава с нарушение на чл. 27, ал. 2, т. 2 от АПК, състоящо се в издаване на индивидуален административен акт при висящо производство по предходно издаден административен акт с идентичен предмет и страни. Посочва се, че е налице предходно издаден констативен протокол № 01-01-107/02.06.2023 г., обективиращ абсолютно идентично предписание за процесния язовир, което е дадено и с оспорения в настоящото съдебно производство констативен протокол. Производството по предходно издаденото предписание е във фаза касационно обжалване. Изтъква се и, че в хода на административното производство инспекторите, съставили Констативния протокол, не са обсъдили обясненията и възраженията на оспорващия, с което са

нарушили чл. 35 от АПК. Липсва уведомяване на ДПУСЯ за откриване на производството по чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ, като по този начин оспорващият е лишен от участие в производството чрез надлежно упълномощен представител. Присъствалите на проверката служители на предприятието нямат надлежно учредена представителна власт, а присъстват на проверката в изпълнение на служебните си задължения. Претендира се отмяна на оспореното предписание и присъждане на разноски.

Ответниците (Инспектори н Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях Югозападна България“, офис Б. към Главна дирекция „Надзор на язовирните стени съоръженията към тях“ при Държавната агенция за метрологичен и технически надзор) не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в жалбата и представените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

На основание чл. 139а, ал. 6 във връзка с чл. 19б, ал. 3 от ЗВ, язовир „Трите дерета“ (С. 120), съставляващ поземлен имот с идентификатор 65108.10.120 по КККР на [населено място], [община], обл. Б. е предоставен за управление на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (Акт за публична държавна собственост №3861/26.08.2020 г.).

На 10.04.2024 г. инспектори в РО НЯСС „Югозападна България“, Офис Б. са извършили проверка на язовир „Трите дерета“ (С. 120). При проверката са присъствали експерти в териториално поделение [населено място] на ДПУСЯ. Констатирано е, че основният изпускател е неизправен, запушен. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол № 01-01-94/10.04.2024 г. В раздел V, т. 2.1 е дадено предписание по осъществяване на безопасна техническа експлоатация „Да се извършат ремонтно-възстановителни работи за привеждане на основния изпускател в изправно техническо състояние“. Определен е срок: 01.07.2024 г.

В административната преписка е приложен предходен Констативен протокол №01-01-107/02.06.2023 г. от проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатация на язовир „Трите дерета“ (С. 120), в раздел V, т. 2.1 на който е дадено аналогично предписание „Да се извършат ремонтно-възстановителни работи за привеждане на основния изпускател в изправно техническо състояние“. Определен е срок: 06.10.2023 г.

С оглед възражението, изложено в жалбата за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради висящо съдебно производство по оспорване на Констативен протокол №01-01-107/02.06.2023 г. от настоящият съдебен състав е извършена служебна проверка, въз основа на която е установено следното: По депозирана от ДПУСЯ жалба против предписание по раздел V, т. 2.1 от Констативен протокол №01-01-107/02.06.2023 г. е образувано адм. д. № 7472/2023 г. по описа на Административен съд София - град, по което е постановено решение № 7394/29.11.2023 г., с което е обявена нищожността на оспорения акт. Това решение е отменено с решение № 8254/03.07.2024 г., постановено по адм. дело № 714/2024 г. по описа на Върховния административен съд и делото е върнато на ново разглеждане от друг състав. В Административен съд София-град е образувано адм. дело № 6995/2024 г., по което е постановено решение № 18806/04.10.2024 г., с което е отхвърлена жалбата на ДПУСЯ против предписание по раздел V.2 на Констативен протокол

№01-01-107/02.06.2023 г. Решението е влязло в сила на 01.11.2024 г.

Техническата неизправност на основния изпускател на язовир „Трите Дерета“ (С.) е констатирана и с протокол за проверка на състоянието на язовирната стена и съоръженията към нея, извършен на 29.10.2020 г. от Комисия, назначена със заповед № ОА-РР-195/15.10.2020 г. на областния управител на област Б..

Със заповед № 776/22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН са оправомощени длъжностни лица от ГД „НЯСС“, които да контролират предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ, да контролират мерките за осигуряване на изправното техническо състояние язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация и т.н.

С оглед така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С оглед проверката по чл. 168 от АПК следва да се отбележи, че оспореният акт е постановен от компетентен орган по смисъла на чл. 190а, ал. 1, т. 3, вр. чл. 190, ал. 4 от ЗВ - длъжностни лица в РО „НЯСС Югозападна България“ - офис Б. на ГД „НЯСС“ към ДАМТН, които видно от т. 19 и т. 23 от Заповед № А-776/22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН са оправомощени да дават задължителни предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Според чл. 190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите (ЗВ) председателят на ДАМТН или оправомощените от него длъжностни лица по чл. 190, ал. 4 имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл. 141, ал. 2, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Аналогична е разпоредбата на чл. 117, т. 3 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата), според която при изпълнението на правомощията по чл. 116 контролните органи от ДАМТН имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях съобразно правомощията си по Закона за водите и тази наредба, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Съгласно чл. 10, ал. 4 ЗВ политиката, свързана с контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях, се осъществява от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Съобразно чл. 140, ал. 2, т. 1 ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица осъществяват контрол за изпълнение на дейностите по чл. 138, ал. 4, т. 8 ЗВ, а именно: изпълнение на мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация. Това налага извод, че за председателя на ДАМТН и за оправомощени от него длъжностни лица са налице законодателно уредени правомощия в чл. 140, ал. 2, т. 1 вр. чл. 138, ал. 4, т. 8 ЗВ, касаещи извършване на контрол по техническото състояние на язовирните стени, а според чл. 190а, ал. 1, т. 3 ЗВ могат да се дават предписания по повод осъществяване на тези правомощия.

Именно в съответствие с контролните им правомощията е дадено оспореното предписание, насочено към осъществяване на безопасна техническа експлоатация - да се да се извършат ремонтно - възстановителни работи за привеждане на основния изпускател в изправно техническо състояние. В тази връзка не се констатира порок на предписанието по чл. 146, т. 1 от АПК.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване, а именно: констатирана неизправност на основния изпускател. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висиящия съдебен процес. В тази връзка не се установява порок във формата по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила от категорията на съществени. Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е извършил надлежна проверка на място, на която е установено наличието на неизправност в спирателния кран на основния изпускател. Посоченото е довело до правилно установяване на релевантните за случая факти. Не е нарушено и накърнено правото на защита на оспорващия в хода на производството. Представители на собственика на язовира са присъствали на проверката и се е подписали, без да направят възражения срещу констатациите по протокола.

Оспорения административен акт е издаден и при правилно прилагане на материалния закон. Съгласно чл. 190а, ал. 1, т. 3 ЗВ председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощените от него длъжностни лица имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Според чл. 4, ал. 1 от Наредбата собственикът на язовира стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация и опазването на околната среда. Съгласно чл. 7 от Наредбата собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по ЗВ и за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. В случая ДПУСЯ е адресат на посочените норми, тъй като според чл. 139д ЗВ при осъществяването на своята дейност има правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях. В Глава втора, Раздел I от Наредбата са регламентирани изисквания за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях в условията на експлоатация. Несъмнено констатираната неизправност в основния изпускател представлява отклонение от изискванията за конструктивната сигурност и технологична сигурност на язовирните стени и съоръженията към тях, регламентирани в чл. 46 и чл. 47 от Наредбата. В този смисъл техническото състояние на язовира е неизправно - частично работоспособно по смисъла на чл. 50, т. 2 от Наредбата, изискващо предприемане на ремонтни работи.

При това положение съответства на закона даденото предписание за предприемане на действия за извършване на ремонтно-възстановителни работи на основния изпускател.

Оспореният административен акт съответства и на целта на закона. Законодателят е преценил, че е от особено важно обществено значение спазването на изискванията за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях. Целта на ЗВ е да се предотвратят или намалят вредните последици за човешкия живот и здраве и околната среда, като тази цел се постига именно чрез извършване на контрол за техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях. След като язовир „Трите дерета“ (С.) е класифициран по степен на потенциална опасност - първа висока степен на потенциална опасност, съобразно приложеното на стр. 39 от делото Класифициране по степен на потенциална опасност съгласно чл. 141б от ЗВ, неговият собственик е задължен да го поддържа в изправно техническо състояние, което да осуетява по всякакъв начин настъпването на наводнения и други неблагоприятни вредни последици, пряко застрашаващи здравето и живота на гражданите и целостта на техническата инфраструктура.

Неоснователни са доводите изложени в жалбата за допуснато нарушение на чл. 27, ал. 2, т. 2 от АПК, състоящо се в издаване на индивидуален административен акт при висящо производство по предходно издаден административен акт с идентичен предмет и страни (Констативен протокол № 01-01-107/02.06.2023 г.). Нормата на чл. 27, ал. 2, т. 2 от АПК определя като недопустимо образуването на последващо производство за издаване на административен акт при висящо административно производство със същия предмет и пред същия орган, при участието на същите страни, независимо дали е във фазата на издаване или оспорване. В настоящият случай не се констатира пълна идентичност относно предмета. Оспореното в настоящото съдебно производство задължително предписание фактически изменя предходното в частта му, в която е определен срок за неговото изпълнение. Налице е и отлика във времето на извършване на констатациите. В тази връзка следва да се отбележи, че съгласно чл. 137 от Закона за водите защитата от вредното въздействие на водите е оперативна и постоянна, а според нормата на чл. 138, ал.1, т.8 от същия закон постоянната защита включва изпълнение на мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация. Съгласно чл. 190а, ал. 2 и ал. 4 от Закона за водите собствениците на язовирни стени и съоръжения към тях са длъжни да изпълняват предписанията по ал. 1, т. 3 и по чл. 138а, ал. 3, т. 5 ЗВ. Те уведомяват писмено председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор за изпълнението им в определения за това срок. Недопустимо е неизпълнението на вменено от страна на закона задължение да влече благоприятни за нарушителя последици, вкл. отмяна на издадени административни актове, целящи спазване на задълженията от страна на стопаните на язовири.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че спрямо оспорения административен акт не е налице което и да е от основанията по чл. 146 от АПК за незаконосъобразност, налагащи неговата отмяна.

Предвид така изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор чрез пълномощник юрк. В. против предписание по раздел V, т. 2.1 на Констативен протокол № 01-01-94/10.04.2024 г. от проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатация, издадено от инспектори в РО НЯСС „Югозападна България“ Офис Б. на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: